

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2656/2022
15.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сретен Никитовић, адвокат из ..., против тужене „АИК БАНКЕ“ а.д. Београд, чији је пуномоћник Младен Аврамовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 863/20 од 18.02.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.03.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 863/20 од 18.02.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 863/20 од 18.02.2022. године, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду ПП 2440/17 од 28.11.2019. године, којом је поништено решење о отказу уговора о раду тужене број .. од 13.12.2013. године као незаконито, те тужена обавезана да тужиоцу уместо враћања на рад исплати износ од 220.132,00 динара и да му надокнади парничне трошкове у износу од 304.450,00 динара. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеним чињеницама, тужилац је од 01.10.2010. године био запослен код тужене банке на радном месту Customer Relations Officer у Филијали ... . Одлуком

од 05.08.2013. године, тужена предвиђа престанак рада 19 филијала, међу којима је и филијала у којој је тужилац био запослен, као и престанак потребе за радом великог броја запослених. Програм решавања вишка запослених, на који репрезентативни синдикат и Национална служба за запошљавање нису имали примедби, усвојен је одлуком Управног одбора тужене од 27.11.2013. године. Филијала у којој је тужилац био запослен затворена је дана 25.11.2013. године. Измењен је акт о систематизацији тужене, разматрана је могућност распоређивања тужиоца на друге послове, али је закључено да не постоји могућност распоређивања тужиоца и донето спорно решење о отказу уговора о раду од 13.12.2013. године. У периоду од шест месеци иза доношења овог решења, тужена је са пет запослених засновала радни однос, између осталог са једним саветником за рад са становништвом и једним благајником у Филијали ... .

Са полазиштем на овако утврђене чињенице, те пропуст тужене да тужиоцу понуди закључење анекса уговора о раду за радно место саветника за рад са становништвом у Филијали ..., на којим пословима је радио у Филијали ..., нижестепени судови одлуку о незаконитости донетог решења о отказу уговора о раду из разлога предвиђеног одредбом члана 179. тачка 9. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 32/13), заснивају на одредбама чланова 155. став 1. тачка 5, 171. тачка 4, 173. и 182. истог закона. По овим одредбама, Програм решавања вишка запослених нарочито садржи мере за запошљавање, запослени може да буде премештен у место које је на удаљености већој од 50 км од места где ради уз сагласност, а предност за запошљавање на истим пословима у року од шест месеци од дана престанка радног односа има запослени коме је престао радни однос. Одлуку о накнади штете заснивају на одредбама члана 191. Закона о раду, руковођен чињеницама да је тужилац стар 57 година, да је био у радном односу код тужене 26 година, те да нема обавезу издржавања трећих лица, при чему зараду коју би тужилац остварио умањује за износе које је он остварио радећи по уговору о делу.

Врховни касациони суд налази да је побијана другостепена одлука донета правилном применом материјалног права.

Супротно наводима ревизије којима се исказује становиште да се послови код тужене не могу сматрати одговарајућим уколико се обављају на удаљености преко 50 км од места где је тужилац радио, те да би обавеза тужене да тужиоцу у року од шест месеци по престанку радног односа понуди закључење уговора о раду у Филијали ... постојала једино у ситуацији да се ... и ... налазе на раздаљини мањој од 50 км, овај суд не прихвата већ упућује на став нижестепених суда.

Наиме, тужена је у оквиру Програма решавања већег броја вишка запослених пре свега била у обавези да предузме мере за запошљавање, сагледавајући своје потребе и могућност премештања, односно запошљавања тужиоца у законом прописаном року од шест месеци на друго радно место. Она је то пропустила да учини иако је таква могућност објективно постојала, што је потврђено запошљавањем другог лица на истим пословима које је обављао тужилац. Тужена је у околностима конкретног случаја била у обавези да тужиоцу понуди закључење уговора о раду за радно место у ..., а на тужиоцу је била одлука да понуду прихвати или не у складу са одредбом члана 173. став 2. Закона о раду. Законске одредбе на којима је заснована побијана пресуда јасне су и не подлежу тумачењу.

Одлука суда заснована је на утврђеним чињеницама у конкретном поступку, тако да је позивање у ревизији на пресуду Апелационог суда у Београду Гж1 4139/18 од 15.05.2020. године и пресуду Врховног касационог суда Рев2 709/21 од 27.05.2021. године, без значаја за одлуку у овој парници. Наиме, из приложених одлука произлази да су оцене непосредног руководиоца узете као основни критеријум за утврђење престанка потребе за радом конкретног запосленог лица, што у овој парници није случај, нити је опредељујућа чињеница за одлуку.

Правилно су вредновани и критеријуми из одредбе члана 191. став 5. Закона о раду, када је одлучено о праву на накнаду штете и њеној висини.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**